

[Hans Hansen (Rørby).]

Der sidder nu en Skattekommission, og den har Mulighed for at lede hele vor Skattepolitik ind paa Baner, hvor den brede Befolknings Levevilkaar ikke fordyres, og hvor endda den private Spekulations Mulighed for at lede Resultaterne af Samfundsudviklingen ind i egne Lommer kan fjernes. Statsministeren har ganske vist sagt ved Rigsdagens Aabning, at der ikke skal ske saa stort i Vinter. Et helt Aar har vi nu haft et saakaldt grundskyldsvenligt Flertal i begge Rigsdagens Ting, uden at der er sket noget til Forhindring af den om sig gribende Grundspekulation, og det er jo lige haardt nok, synes jeg, at der endnu skal gaa baade Vinter og Vaar, uden at der sker noget. Vi staar midt i en Udvikling, hvor Grundværdierne ophober sig i vore Byer med en Hastighed, som aldrig før har været kendt.

Der synes at være rigeligt med Op-gaver, baade i Retning af at afskaffe Prisfordyrelser ved Ophævelse af indirekte Skatter og i Form af en Grundskyldsløvgivning for at hjælpe i Særdeleshed Byernes Befolkning ud af den Plyndring, den er Genstand for ved, at Grundspekulationen faar Lov at florere, hvad der betyder Milliongevinster til private Grundejere i Byerne. Det er haardt nok, at Arbejderbefolkningen fortsat skal finde sig i dette, og det ser underligt ud, at den grundskyldsvenlige Regering finder sig saa længe i det, som den har gjort.

Vi staar nu i en ny Situation. Da Regeringen og dens Partier i Fjor ved Lodtrækningen i Rønne vandt Flertallet i Landstinget, gled dansk Politik ind i en ny Fase. Nu var hele det Afsnit af Partiernes Agitation, der angik Landstinget, afsluttet, og paa een Gang stod Regeringen over for en Række af store Spørgsmaal, Forfatnings-spørgsmaalet med Landstingets Afskaffelse og især Valgretsalders Nedsættelse. Interessen for Landstingets Afskaffelse gled ganske naturligt lidt i Baggrunden med det samme, fordi det foreløbigt er helt ligegyldigt, om vi har et eller to Ting, saa længe de samme Partier har Flertal i begge Ting, og saa længe de to Partier kan samarbejde i Regeringen.

Det interessante og glædelige ved den nye Situation er, at Folketingsflertallet ikke mere kan beskyldes Landstinget for Sabotage. Folketingsflertallet har nu helt Ansvaret, og det er kun godt og rigtigt, at det er saadan. Den uholdbare Forligspolitik, som i tidligere Aar har været saa fremherskende, er forbi.

Forfatningsspørgsmaalet, deriblandt Spørgsmaalet om Valgretsalders, hele Skattespørgsmaalet med direkte og indirekte Skatter staar foran en Afgørelse, ja hele Regeringens økonomiske Politik kræver sin Løsning, og jeg tror, at Regeringen aner næppe i Dag, hvad den selv vil i alle disse Spørgsmaal. Den har klogeligt nedsat to Kommissioner, og da disse vel først skal afgive Betænkning til næste Aar, har Regeringen paa en vis Maade fredet sig endnu et Aar ud i Fremtiden. Mange troede maaske, at Regeringspartierne, som i et Par Menneskealdre har agiteret, talt og tordnet mod Landstinget og de indirekte Skatter, havde været klar til at gøre op med alt dette, men der sidder altsaa et Par Kommissioner, der har travlt med at finde ud af, hvad der skal gøres.

Det maa dog glæde alle, der er Tilhængere af Folkestyre og Ansvarlighed, at Landstingets Magt blev brudt, og der kan fornuftigvis hos Folk, der mener, at Ansvar og Magt maa følges ad, kun herske een Mening: at Landstinget maa væk. Vi har nu allerede set ligesom en kold Skulder fra Regeringspartierne og et vist Forbehold mod at give de unge Adgang til Valgurnerne, og det er derfor et frisk Pust i Stuen, at Det konservative Folkeparti, saa vidt man kan skønne fra Landsraadmødet i Aarhus, nu ikke længere ønsker Garantier — det er for Resten ogsaa svært at se, hvordan det konservative Parti skulde kunne opnaa Garantier for Partiets formelle Stilling i dansk Politik ved Landsting, valgt ved en højere Valgretsalders eller ved Flertals-Knopskydning som tingvalgte Medlemmer. Men derimod maa den mere reelle Side af Sagen som Konsekvens af det konservative Partis Stilling i høj Grad paaskønnes.

Fremtidsfaren ved at bevare Landstinget ligger i, at da der ikke synes at være væsentlig Forskel paa Socialdemokratiets og det konservative Partis Stilling til Toldspørgsmaalet og de indirekte Skatter, kan vi risikere, at Socialdemokratiet kunde komme til at danne en Bremse for et mere frisindet og frihandelsvenligt Folketingsflertal end det nuværende. Det kunde ske, at Socialdemokratiet kom til at optræde i det gamle Højres Rolle over for Venstre i sin Tid, og det skal derfor paaskønnes, at det konservative Parti heller ikke synes at ønske Garantier for at bevare Told og indirekte Skatter — for det bliver nemlig Konsekvensen af det konservative Partis Stilling.

Selve Forfatningen er jo dog, hvor